

JAR 2003/189 Kantonrechter Haarlem 4 juli 2003, 200137/AO VERZ 03-841. (Mr. Baas)

Werkgever te 's-Gravenhage,
gemachtigde: mr. L.G. Verburg,
tegen
Werknemer te (...), gerequesteerde,
gemachtigde: mr. A.D. Putker-Blees.

Langdurig en omvangrijk onderzoek naar mogelijke belangenverstremeling, Ernstige aantasting privé-leven werknemer, Correctiefactor \+ 2 [BW Boek 7 - 685]

» **Samenvatting**

De werkgever verzoekt ontbinding van de arbeidsovereenkomst van de werknemer, ruim 12½ jaar in dienst, laatstelijk als bestuurder bij een door de werkgever mede opgerichte joint venture, 55 jaar oud, salaris € 9.779,16 per maand. In november 2002 heeft de werkgever een e-mail ontvangen van iemand die zich aanduidde als "Karel Klokkenluider", waarin de werknemer ervan beschuldigd werd zich in te laten met een oplichter, W.L., en daarmee een bedrijf op te richten in alarmsystemen. De werkgever heeft vervolgens onderzoek laten doen door twee integriteitsconsultants. In februari 2003 is de werknemer van dit onderzoek op de hoogte gesteld. Op 26 maart 2003 is de werknemer door de aandeelhoudersvergadering van de joint venture ontslagen als statutair directeur. Thans verzoekt de werkgever ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Daartoe stelt hij onder meer dat de werknemer onvoldoende informatie heeft verstrekt over zijn adviseurschap bij W.L. en daaraan teveel tijd in werktijd heeft besteed. De werknemer bestrijdt de hem gemaakte verwijten.

De kantonrechter stelt vast dat de werknemer zijn adviseurschap bij W.L. heeft gemeld bij de werkgever en dat niets is aangevoerd dat tot de conclusie kan leiden dat de werkgever door het adviseurschap schade heeft geleden. De werknemer heeft gemotiveerd betwist dat hij gespreksgegevens van derden heeft laten opstellen. Hij heeft daarbij aangegeven dat dit kan worden nagegaan aan de hand van de lijsten van ingekomen post. De werkgever heeft dit verweer echter niet onderzocht. Daarom is het gestelde ongeoorloofde handelen van de werknemer niet aangetoond. Met de werknemer is de kantonrechter van oordeel dat de wijze waarop de werkgever is omgesprongen met zijn privacy bij het onderzoek niet getuigt van goed werkgeverschap. Het gedurende maanden registreren van de nummers waar de werknemer mee belde, ook privé, is volledig buiten alle proporties en een ernstige aantasting van het privé-leven van de werknemer en zijn gezin. De kantonrechter is bovendien van oordeel dat er geen enkele noodzaak bestond, nu het onderzoek handelen van de werknemer in het verleden betrof, dit zo lang voor hem geheim te houden. De kantonrechter ontbindt de arbeidsovereenkomst wegens de verstoorde verhoudingen tussen partijen. Daarbij kent de kantonrechter aan de werknemer een vergoeding toe van € 509.450,= met daarnaast de kwijtschelding van renteloze leningen tot een bedrag van € 14.667,=. Dit laatste is gerechtvaardigd, aldus de rechter, nu door de ontbinding de door de werknemer ontvangen opties komen te vervallen, hetgeen met zich meebrengt dat er voor niets loonbelasting voor die opties is afgedragen. De daarvoor aangegane leningen dienen niet meer voor rekening van de werknemer te komen, gelet op het verwijt dat de werkgever van de ontbinding valt te maken.

beslissing/besluit

» Uitspraak

1. Het verloop van de procedure

(...; red.)

2. De vaststaande feiten

De navolgende feiten staan in deze procedure tussen partijen vast:

Werknemer is sinds 1 december 1990 bij werkgever in loondienst werkzaam, laatstelijk tegen een salaris van € 9.779,16 bruto per maand inclusief vakantietoeslag en exclusief verdere emolumenten.

Hij is thans 55 jaar oud.

Werknemer is sedert 1 december 1990 door Werkgever gedetacheerd bij Bedrijf A in de functie van bestuurder van die vennootschap. Bedrijf A is beherend vennoot van Bedrijf B, een joint venture tussen werkgever en Schiphol.

Op 24 november 2002 ontvingen X van Schiphol en Z van werkgever een e-mail van iemand die zich aanduidde als "Karel Klokkeluid", waarin beschuldigingen aan het adres van werknemer werden geuit, die er op neer kwamen dat werknemer zich zou inlaten met een oplichter, Y genaamd, en daarmee een bedrijf zou oprichten in alarmsystemen.

Naar aanleiding van dat bericht heeft werkgever door twee integriteitsconsultants binnen haar bedrijf, een onderzoek laten instellen.

Op 18 februari 2003 is werknemer zelf door de consultants gehoord en op de hoogte gebracht van het ingestelde onderzoek.

Op 26 maart 2003 is werknemer door de aandeelhoudersvergadering van bedrijf A ontslagen als statutair directeur.

3. De standpunten van partijen

Als grondslag voor het verzoek voert werkgever aan dat er sprake is van een dringende reden, althans een verandering van de omstandigheden, opleverende een gewichtige reden in de zin van artikel 7:685 BW op grond waarvan de arbeidsovereenkomst op korte termijn dient te worden ontbonden.

Daartoe stelt werkgever dat werknemer ten aanzien van zijn adviseurschap betreffende de commerciële activiteiten van Y en diens bedrijf C werkgever onvoldoende heeft geïnformeerd. Ware dit wel gebeurd dan zou werkgever zijn betrokkenheid niet hebben goedgekeurd. Werknemer heeft veel tijd in werktijd aan dit adviseurschap besteed. Hij heeft bovendien verzwegen dat het bedrijf van zijn echtgenote betaalde werkzaamheden ten behoeve van C heeft verricht. In een rapport van Deloitte & Touche wordt hij genoemd als adviseur van C met verwijzing naar zijn functie bij werkgever. Daarnaast heeft werknemer, zoals bij het integriteitsonderzoek is gebleken, bij herhaling medewerkers van werkgever gegevens omtrent telefoonnummers laten verzamelen. Dit is in strijd met de meest elementaire beginselen van privacybescherming.

Werknemer stelt als verweer en onderbouwing voor het antidotaal zakelijk samengevat, dat werkgever op grond van een anonieme beschuldiging een buitenproportioneel onderzoek heeft ingesteld. Het beginsel van hoor en wederhoor is daarbij geschonden. De geuite beschuldigingen terzake het na laten trekken van gegevens omtrent

telefoonnummers van derden, wijst werknemer van de hand. Zijn adviseurschap van C heeft hij bij werkgever gemeld. Belangen van werkgever zijn door nevenactiviteiten van werknemer nooit geschonden, integendeel. Het was hem niet bekend dat hij bedrijfsmatige activiteiten van zijn echtgenote ook zou moeten melden. Die waren in ieder geval niet concurrerend met die van werkgever. Door de wijze van handelen van werkgever in deze zijn de verhoudingen zodanig verstoord dat voortzetting van de arbeidsovereenkomst niet mogelijk is.

4. De beoordeling van het verzoek

De kantonrechter heeft zich er van vergewist dat het verzoek geen verband houdt met een wettelijk opzegverbod.

Vast staat dat werknemer zijn adviseurschap van Y heeft gemeld bij werkgever. Aangenomen mag worden dat het project waar Y mee bezig was mede zijn interesse had omdat dit interessante kanten kon hebben voor werkgever. Het zou gaan om een alarmsysteem dat gebruik maakte van (mobiele) telefonie. Werkgever heeft aangevoerd dat het idee van Y niet nieuw was en dat een dergelijk systeem al bij de Gamma kon worden gekocht. Ook als dat juist is, is niet duidelijk waarom werknemer daarvan op de hoogte zou moeten zijn. Toen werknemer bleek dat hij in een rapport van Deloitte & Touche als adviseur van werkgever stond vermeld, heeft hij dadelijk maatregelen genomen om verdere vermelding te voorkomen. Er is niets aangevoerd dat tot de conclusie zou kunnen leiden dat werkgever door het adviseurschap van werknemer bij C schade zou hebben geleden.

Werknemer heeft gemotiveerd betwist dat hij gespreksgegevens van derden zou hebben laten opstellen. Hij heeft daarbij aangegeven dat aan de hand van de lijsten van ingekomen post bij bedrijf A kan worden aangetoond dat dergelijke stukken nooit aan hem zijn toegezonden. Zijn secretaresses kunnen dit bevestigen.

Van werkgever zou mogen worden verwacht dat

dit verweer van werknemer in haar onderzoek zou zijn meegenomen. Dit hebben de voor haar werkzame consultants echter nagelaten. De kantonrechter is dan ook van oordeel dat het gestelde ongeoorloofde handelen van werknemer niet is aangetoond.

Met werknemer is de kantonrechter van oordeel dat de wijze waarop werkgever is omgesprongen met de privacy van werknemer bij het onderzoek op zijn minst niet getuigt van goed werkgeverschap. Het gedurende maanden registreren van de nummers waar werknemer mee belde, ook privé, is volledig buiten alle proporties en een ernstige aantasting van het privé-leven van werknemer en zijn gezin. De overgelegde lijsten zijn bovendien strijdig met de conclusies die in het rapport van de integriteitsconsultants worden getrokken, zoals door de raadvrouw van werknemer terecht is opgemerkt.

De kantonrechter is bovendien van oordeel dat er geen enkele noodzaak bestond, nu het onderzoek handelen van werknemer in het verleden betrof, dit zo lang voor hem geheim te houden.

Werkgever heeft in deze gehandeld zonder ook maar enigszins met de belangen van werknemer rekening te houden.

Met partijen is de kantonrechter van oordeel dat de verhoudingen tussen partijen onherstelbaar zijn verstoord.

Dit levert een verandering van de omstandigheden op in de zin van art. 7:685 BW, op grond waarvan de kantonrechter voornemens is de arbeidsovereenkomst te ontbinden per 31 juli 2003.

Ingeval de arbeidsovereenkomst wordt ontbonden, zal aan werknemer een vergoeding ten laste van werkgever worden toegekend ten bedrage van € 509.450,= bruto, te voldoen als hierna is aangegeven, als aanvulling op door werknemer eventueel te ontvangen uitkeringen krachtens de sociale verzekeringswetten, dan wel uit andere hoofde door hem elders te verwerven lagere inkomsten, met

daarnaast de kwijtschelding van renteloze leningen tot een bedrag van € 14.667,= nu naar het oordeel van de kantonrechter, gezien de omstandigheden welke tot de thans ontstane situatie hebben geleid, de gevolgen van de ontbinding niet (ten volle) voor zijn risico behoren te komen.

Met betrekking tot de hoogte en aard van de vergoeding wordt het volgende overwogen: De gevraagde vergoeding voor inkomensschade komt de kantonrechter billijk voor, gezien alle omstandigheden van het geval. Daarnaast heeft de ontbinding tot gevolg, zoals werknemer onweersproken heeft gesteld, dat de door hem ontvangen opties van werkgever komen te vervallen voor deze kunnen worden uitgevoerd. Dit brengt met zich mee dat er voor niets loonbelasting voor die opties is afgedragen, door werkgever, waarbij werknemer dan krachtens de overeenkomsten van geldlening wel alsnog die bedragen aan werkgever zou moeten voldoen. Gezien het verwijt dat werkgever in deze treft, behoort deze schade niet voor zijn rekening te komen.

De kosten van juridische bijstand worden geacht uit de vergoeding te worden bestreden.

Pensioenschade wordt niet in aanmerking genomen bij vaststelling van de vergoeding naar billijkheid. Voor toekenning van immateriële schadevergoeding is geen aanleiding. De verhoogde correctiefactor moet als voldoende genoegdoening voor werknemer worden aangemerkt.

Partijen zullen in de gelegenheid worden gesteld hun verzoeken in te trekken. Er zijn termen de kosten tussen partijen te compenseren. Dit alles zoals hierna in de beslissing is aangegeven.

Waar de overige stellingen van partijen niet tot een ander oordeel kunnen leiden behoeven deze geen verdere bespreking.

5. De beslissing

De kantonrechter;

stelt partijen ervan in kennis dat hij voornemens is de arbeidsovereenkomst te ontbinden onder toekenning van een vergoeding als hierna is aangegeven;

bepaalt dat partijen tot 30 juli 2003 om 16.00 uur de gelegenheid hebben het verzoek in te trekken door middel van een uiterlijk op dat tijdstip ter griffie ontvangen schriftelijke mededeling met gelijktijdige toezending van afschrift daarvan aan

de wederpartij;

voor het geval het verzoek niet door beide partijen wordt ingetrokken wordt reeds thans als volgt beslist:

ontbindt de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst per 31 juli 2003; kent aan werknemer een vergoeding toe ten bedrage van € 509.450,= bruto ten titel van suppletie, met veroordeling van werkgever om dat bedrag na de ontbinding ineens aan werknemer te voldoen en met daarnaast de kwijtschelding van renteloze leningen tot een bedrag van € 14.667,= door werkgever; compenseert de proceskosten in dier voege dat ieder van partijen de eigen kosten draagt; wijst af hetgeen meer of anders is verzocht.